

Goits de Nostra Senyora de Montserrat

Lluís Carbó i Xirgo, "Sacot", Cassà de la Selva

1. Són fe - tes amb gran pri - mor_ les cos - tes de Mont - ser - rat, per la ga - la de Ma
vi - a un pas - to - ret_ que pu - ja - va a - lli tot sol per
bri - dets i a - nye - lets_ for - men un pre - ciós ra - mat. Pre -
ri - a i de son fi - llet a - mat. Pre - ci - os - sa i mo - re - ne - ta és la mer - ge de Mont - ser
rat. 2. Hi ha guar - dar los a - nye - lets, pu - ja - va de Mo - nis - trol. Ca -
cio - sa i mo - re - ne - ta, la ver - ge de Mont - ser - rat.

3. Un dissabte i a la tarda
gran cantúria es va sentir,
de tan harmeniós *sonido*
que li apareixia diví,
sens veure persona humana,
quedà tot embalassat.
Preciosa...

4. So(s)presos d'aquest misteri,
en donaren part al rector
i a(ne)l bisbe de Manresa
per ser-li superior.
Luego unit amb companyia
lo anaren a averiguar.
Preciosa...

5. Si anau a la *iglésia*
la veureu com s'hi està:
és tota sobredaurada
i no es cansa de mirar,
si bé que n'és moreneta
pero infundeix majestat.
...

6. Setanta-(i)-quatre llànties
que en cremen davant l'altar,
totes són de plata fina
menos una que n'hi ha,
que és la llàntia del rei moro,
ja mai l'han vista cremar.
Preciosa...*

*Les quatre estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.